

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μασσαλίας 40 ἄμαξαι φορητῶν νοσοκομείων ἐφορτώθησαν στελλόμεναι εἰς Ἑλλάδα. Δὲν μένει παρὰ νὰ μᾶς φιιάσουν καὶ καμμίαν Ἑπειροθεσσαλίαν φορητὴν, ὥστε νὰ εὐρεθῇ κἀνείς ὁμογενὴς νὰ μᾶς τὴν στείλῃ καὶ αὐτὴν διὰ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀρχίσαντ' ἀπὸ τῶρα νὰ τὰ καπνίζῃ μὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦ καπνοῦ—χωρὶς νὰ αἰσθανώμεθα πλέον τὴν ἀνάγκην τῆς γνώμης τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἐνδεχομένη τινὶ παραιτήσει του—ἐφαρμόζομεν τὸ τοῦ μακαρίτου Βήλαρᾶ :

Ὅσο κι' ἂν ᾔῃται φοβερό
Τὸ καθετὶ μὲ τὸν καιρὸ
Πασάνας συνηθάει.

Ἀπηγορεύθη τοῖς στρατιώταις ἡ κατ' οἶκον νοσηλεία. Τοῦτο εἶναι ἀκατανόητον. Νὰ μὴ δύναται τις νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ νὰ μὴ δύναται καὶ νὰποθάνῃ εἰς τὸ σπῆτί του!

Οἱ ἡθοποιοὶ Ταβουλάραι ἀπέστειλαν εἰς τὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν 1900 φρ. προϊόν εὐεργετικῆς τῶν παραστάσεως. Καλὰ θὰ ἔκαναν νὰ τᾶστελλαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Πεταλά, ὑπὲρ οὗ τοσοῦτον ἀφειδῶς ὁ συντάκτης του χύνει τὸ ἐρυθρὸν του μελάνι ἀντὶ τοῦ αἱματός του, ὅπερ θὰ εἶναι μαῦρον.

Ὁ κ. Μωραΐτης ἐξέθηκεν ἐσχάτως φωτογραφίαν ἐκ τριῶν ἀπόψεων τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ Σούτσου· τὸ *Μη Χάνεσαι* δύναται νὰ δώσῃ εἰκόνα ἐξ ἴσων ἀπόψεων τοῦ Κουμουνδούρου, παραθέτοντας τὰς τρεῖς αὐτοῦ σημαίας: πῦρ καὶ σιδήρος, ἐκτέλεισις τῶν ἀποφάσεων, φρόνησις καὶ μετριοπάθεια. Τὰ τρία ταῦτα χρώματα ὡς τρεῖς βαθμίδες πρὸς τὰ κάτω μᾶς πείθουσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος βαδίζει σύμφωνα πρὸς τὴν ἡλικίαν του, μὲ μόνον τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐσχάτως ἐπῆρε πολὺ τὸν κατήφορο.

Τρεῖς ἄνδρες ἀνέδειξεν ὁ Βουτσινᾶς πειπτικὸς ἀγὼν· τὸν Ὀρφανίδην κριτὴν, τὸν Ἀφεντιούλην γραμματικὸν καὶ τὸν Ἀντωνιάδην ποιητὴν. Ἰδίᾳ ὁ τελευταῖος οὗτος ἔσχε τὸ μονοπώλειον τῆς δάφνης, ὡς ἔχει μοναδικὴν καὶ τὴν γονιμότητα τῆς μουσῆς του.

Κρίμα ὅτι ὁ κ. Βουτσινᾶς δὲν παρέχει πλέον τὰ μέσα νὰ στεφανώσωμεν ἐν ἑτι ἀριστοτέχνημά της, τὸν καπετὰν—*Marítan*, (γράφει Μανέταν) καὶ τὴν *Βιτωρίτσα* του, ἔπος (!) τὸ ὁποῖον χημικὴ τις ἀνάλυσις δύναται νὰ καταστήσῃ χρησιμώτατον εἰς τὴν φαρμακευτικὴν τῶν ἐμέτων.

Πλειοτέρας πληροφορίας δίδει ὁ ἐκδότης τοῦ α' Ἑλληνισμοῦ.

Νάτος.

ΜΠΕΖΕΔΕΣ

Κατάδικός τις ἐνάγεται εἰς τὸ κακούργοδικεῖον ἐπὶ φόνον τῶν γονέων αὐτοῦ.

Πρόεδρος. Κατηγορούμενε, ἔχεις καὶ σὺ νὰ καταθέσῃς τίποτε ;

Κατηγορ. Οὐδὲν ἄλλο κύριε Πρόεδρε ἢ νὰ φανῇ τὸ σεβαστὸν Δικαστήριον φιλεὺσπλαχρον καὶ ἐπιεικὲς δι' ἓνα ὀρφανόν.

Δύω στρατιῶται ὑβρίζονται :

Δ λοχαγός. Βρὲ δὲν ντρέπεσθε νὰ ξεφτυλιζόσασθε ἀνταμεταξύ σας.

Στρατιώτης εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τάγματος ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ Μαυρομιχάλη.

Στρ. (τρέμων) ἀναφέρω εὐπειθῶς, ὅτι παρουσιαῖς . . . εὐσεβάστως καὶ μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας . . ὅτι ἐμφανίζομαι εἰς τὴν εὐσεβῇ καὶ αὐστηρᾷ Διοίκησιν ὅτι . . .

Διοικ. Ὡ! τελείωνε . .

Στρατ. Ὅτι ζητῶ . . αἰτῶ μίαν ἄδειαν ἀπὸ 5 ἡμέρας . .

Διοικ. (ὕψωνων τὴν χεῖρα του). Ὡ! 5 ἡμέρρες . .

Στρατ. Ὡρας . . ὅ,τι καὶ ἂν ᾔῃται τέλος πάντων κύριε Διοικητά.

Ἀμαξηλάτης τρέχει δρομαίως μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

— Ἀμαξᾶ! ἀμαξᾶ!

Ἀμαξ. Τί ἀγαπᾶτε.

— Ἐχεις ἀγὼν ;

Ἀμαξ. (ἐναγωνίως) Ὁχι!

— Πολὺ καλὰ, πήγαινε νὰ ξεζέψῃς.

Εἰς τὸ καφενεῖον Γιαννοπούλου :

— Κύρ Ἀχιλλέα δῶσαι ἐκ μέρους μου τρία γλυκὰ καὶ αὐριον τὰ πληρώω.

Ἀχιλλεύς. Δὲν μπορῶ καὶ μὲνε γιὰτὶ μὲ μαλώνει ὁ θεῖος.

Μεταξὺ δύο :

— Γνωρίζετε τὴν Κέρκυραν ;

— Τὴν ἔχω ἀκροατή.

Ἀλέκος

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

— Ἐέρεις παπᾶ μου, τί θὰ τοῦ πῶ ; παρατηρῶ ἓνα πρᾶμα· τὰ παιδιὰ μου πολὺ μοιάζουν αὐτῷ κουμπάρου μου καὶ αὐτὸ μὲ βάν' εἰς πειρασμό . . .

— Ἡσύχασε, χριστιανέ, καὶ ὁ κουμπάρος εἶνε πνευματικός, πατέρας τῶν παιδιῶν σου.

Μαρίκα, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἰξεύρεις ὅτι τὸ θρω γράφεται μὲ ω μεγάλον ;

— Μὰ, κυρία δασκάλα, μικρούτσικος ἄνθρωπος.